

غزل شماره ۳۶۷

قوی پیرمغان دارم و قولیست قدیم
که حرام است می آنجا که زیار است ندیم

چاک خواهم زدن این دلقِ ریایی، چه کنم؟
روح را صحبتِ نابخس عذابست ایتم

تا مگر جرعه شاند لبِ جانان بر من
سال باشد که منم بر درِ میخانه مقیم

مگرش خدمتِ دیرین من از یاد برفت
ای نسیم سحری یاد دهش عهدِ قدیم

بعد صد سال اگر بر سرِ خاکم گذری
سر بر آرد ز کلمِ رقص کنان عظمِ ریم

دلبر از ما به صد امید شد اول دل
ظاهرأ عهد فراموش کند خلقِ کریم

غنچه کو سگدل از کارِ فروسته مباش
کز دم صبح مددیابی و انفاسِ نسیم

مکر بهود خود ای دل ز دری دیگر کن

در عاشق نشود به، به مداوای حکیم

کو هر معرفت آموز که با خود ببری

که نصیب دگر آن است نصاب زروسیم

دام سخت است مگر یار شود لطف خدا

ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان رحیم

حافظ ارسیم و زرت نیست چه شد؟ شاکر باش

چه به از دولت لطف سخن و طبع سلیم

تفسیر فال

به قولی که داده‌اید عمل کنید و در این مسیر ثابت قدم باشید. از صحبت کردن با نامحرمان به شدت بپرهیزید، زیرا این کار می‌تواند عواقب ناخوشایندی به همراه داشته باشد و موجب بروز مشکلاتی در زندگی شما شود. مدتهاست که در پی حاجت خودتان از این در به آن در می‌زنید و ممکن است احساس ناامیدی یا سردرگمی کرده باشید. اما باید بدانید که فکر کردن به اینکه دیگران از عهدی که با شما بسته‌اند پشیمان شده‌اند، تنها بار اضافی بر دوش شما خواهد گذاشت. امید داشته باشید، چراکه همیشه نور امید می‌تواند راه گشای مشکلات باشد و گره کارتان باز خواهد شد، البته به شرط آنکه به نصایح افراد باتجربه و دلسوز گوش فرا دهید. افرادی که در زندگی شما هستند و نیک خواهانه دلشان برایتان می‌تپد، می‌توانند دست یاری خود را به سوی شما دراز کنند. به لطف خداوند قادر متعال، رهایی از دامی که برایتان پهن کرده‌اند ممکن خواهد شد؛ پس با ایمان پیش روید و شیطان را شکست دهید تا بتوانید به دولت و نیکبختی دست یابید. هر قدمی که برمی‌دارید باید سرشار از اعتماد به نفس باشد، زیرا توکل بر خداوند همواره پشتوانه‌ای محکم برای انسان‌هاست.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)